

**Libri// Officialis// Sive Agendae S./ Ecclesiae Treverensis
Pars// Prior**

Jakob <III., Trier, Erzbischof>

Avgvstae Treverorvm, 1574

VD16 A 766

De Sacramento Baptismi catholica instructio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72595](#)

De Sacramento Baptismi catho.

III

lica instruc^o.

Baptismus est sacramentum regenerationis per aquam in verbo:
Accedit enim verbum ad elementum, & fit sacramentum.
Sine hoc, re vel voto suscep^to, nemo saluari potest, aut cum Ecclesia
catholica communionē vllam habere, immō nec in coemeterio fide-
lium sepeliri.

I

Vt bis nasci, sic nec renasci per baptismum idem bis potest.
Sacramentum hoc, pr̄ter verbum & elementum, siue formā & ma-
teriam, vt vocant, necessariō requirit ministrum, & recipiētem, cum
intentione debita quorum vel uno deficiente, Sacramentum esse non
potest.

II

Quavis parte naturalis dici, Baptismus ritē confertur, id est, quouis
tempore.

III

III

V

De Materia Baptismi.

Materia est aqua naturalis, qualis est putei, fluuij, maris, fontis, pa-
ludis, pluuiæ.

I

Extra necessitatem Baptismus sine aqua, christmate nouo illius anni,
(nam chrisma & oleum pr̄cedentis anni comburenda sunt.) & sa-
cerdotis oratione, singulis annis, sabbatho sancto Paschæ, & in vigi-
lia Pentecostes sanctificata, absque peccato conferri nequit.

II

De Forma Baptismi.

Forma Baptismi (quam verbum vitæ vocat Apostolus) est: **Ego**
baptizo in nomine Patris, & Filii, & Spiritus S. Amen. Matt. 28.
Quavis lingua, forma proferri potest (immō Parochi obstetrices do-
cere debent, vt vernaculo sermone in necessitate baptizent) quam-
uis à sacerdote in Ecclesia latina, & Romana, latine tantum debeat
pronunciari.

I

II

De Ministro Baptismi.

Proprius minister huius Sacramenti est Episcopus, vel Parochus,
& Sacerdos, quem hi substituunt. Diaconis verò, sine Episcopi
aut Parochi licentia, non licere ordinariē baptizare quēquam, pluri-
ma Sanctorum patrum testimonia probant.

I

Cogente summa necessitate, sine solennibus cæremonijs baptizare
possunt Laici, Iudæi, Pagani, Foemini, Pater, Mater, 30. q. i. cap. Ad li-
mina, etiā Hæretici, modò seruatis legitimis forma, & materia, velint
hoc facere, quod Catholica Ecclesia in hac ablutione intendit. Notā-

II

A 2 dum

De Baptismo instructio.

dum tamen quod præsente viro nō debet baptizare mulier, nec laicu[m] præsente clero, neq[ue] clericus coram sacerdote, et c. neque sacerdos extra necessitatē, nisi sit parochus, aliás efficietur irregularis. De cle. nō ord.ca. i. Immò sacerdos nō debet aliquē baptizare, nisi sit eius parochianus. 16. q. i. ca. Interdicimus.

- III Parochus Baptizatorum, & patrinorū nomina libro Ecclesiæ inscribat, sicut ea inscribuntur libro vita Ecclesiæ triumphantis, doccatq[ue] ea, quæ infrā habentur, de Patrinis.
- III Bap[ti]zant[ri]s iudex, vel cuiusvis ministri improbitas, non impedit huius sacrameti virtutē et efficaciā, quoniā à Christo, nō a ministris depēdet.
- V Sacerdos cum solennibus ceremonijs, extra casum necessitatis (quo etiam iudæus posset baptizare) in peccato mortali baptizās, peccat mortaliter.
- VI Extra necessitate nō solenniter baptizans, nisi parochus sit, peccat: valet tamen baptismus.
- VII Minister, qui semper unus esse debet, solenniter baptizans, stolam ad collum habere debet, induitus superpelliceo.
- VIII Nemo leprosum baptizare potest.

De Suscipientibus Baptismum.

- I Omnes qui nati sunt homines, renasci per baptismū possunt, et post obligationē promulgatam baptismi, ex Dei præcepto baptizari tenetur. Pueros autem ab Apostolorum temporibus, semper baptizauit Ecclesia Romana et Apostolica, & quo cilius confertur eis, tanto securius sit, propter naturæ imbecillitatē, qua facile moriuntur, nō tamē antequā extra vetrē matris appearant. De cōsc. dist. 4. ca. Si ad matris pueri infidelium, inuitis parentibus, baptizandi non sunt, ante usum rationis.
- II Amantes & furiosi, qui nunquā habuerunt usum rationis; etiā repugnantes, baptizantur ut pueri: qui aliquando usum rationis habuerunt, & sani baptismum petierunt, etiam in amentia baptizandi sunt.
- III Monstra quibus sunt duo capita, pectora duo, tanquam duo homines baptizādi, idque semper, si certū sit, ibi esse duas animas rationales: Si vero dubitetur, tūc un' illorū absolute, alter sub cōditione baptizād' ē.
- V Adulti infideles baptizari possunt, si petant baptismū, et nō perseuerent in voluntate peccādi, quamuis diu multūque docēdi, et probandi (n̄ si necessitas aliud suadeat) ne ficto animo accedentes, & ignorantes mysteria fidei, tandem cum dedecore deficiant.
- VI Expositi & inuenti infantes, de quorum baptismō dubitatur, possunt, &

De Baptismo instructio

V

& debent baptizari sub conditione: Si nō es baptizatus ego te baptizo,
in nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti. Amen.

De Effectibus Baptismi.

Præcipui effectus baptismi aquæ quatuor esse tradūtur: quoru[m] primus
est Gratia, qua remittitur peccat[u]m Originale, etiā actuale, in adultis.
Secundus est, totius poenæ, quæ peccatis debetur, Remissio.
Tertius autem est Character, quo traditur potestas omnia recipien-
di Sacra[m]enta, quæ sine baptismo præcedente, conferri non possunt.
Quartus est ablatio irregularitatis omnis, præter eam, quæ ex biga-
mia nascitur, non tamen auferit obligationem aliam circa personam.

I

II

III

III

De Solennitatibus Baptismi.

I

Sacras cæmonias & ritus Baptismi, sine necessitate omittere aut mu-
tare sacrilegiū est. Quod si propter aliquā necessitatē, aut hæresim o-
missa fuerint, statim cum id fieri potest, adhibeantur, idque in loco sa-
cro. Nam sicut Baptismus, sic Baptismi sacræ cæmoniæ, in eccl[esi]a
tantum suscipienda.

II

Solemnitatum harum quædam Baptismum antecedunt, uiz Catechismus, qui est instructio fidei, quam baptizandus debet profiteri. Exorcismus, cuius tres sunt cæmoniæ, Exsuffratio scilicet, qua Dæmonis significatur expulsio. Salis in os Immissio, ad denotandam sapientiam, qua opera christiana debent esse condita. Saliuæ quoque baptizandi auribus, & naribus Appositio, ad denotandum spiritualium sensuum apertione[m]. Antecedit quoque baptismum. Vnctio baptizandi in pectori & in scapulis, quæ fit oleo Catechumenorum, quod oleu[m] sanctu[m], sive salutis vocatur, nimirum propter spiritualem salutem. Quædam etiam Baptismum consequuntur, quarum una est sincipitis Signatio christiane sancto, per quam denotatur ius collatum ad gloriæ futuræ, & præparatio cuiusque Christiani ad reddendam rationem de ea, que in ipso est, fide: Altera verò uestis candidæ Traditio, statum innocètiae baptismi significantis: Ultima est accensa cædelæ in manum baptizati Porrectio, fidem per opera lucentem denotantis.

De Patrinis.

I

Horum officium est admonere quos tenuerunt, ut castitatem custodi-
ant, iustitiam diligant, & charitatē teneant, & ante omnia Symbolum
& Orationem dominicam, Decalogum etiam, et quæ sunt prima chri-
stianæ religionis rudimenta docere. De Consecr. Dist. 4. cap. Vos autē.
Excommunicati, infideles, heretici, Abbates, monachi, religiosi, parætes

II

A 3 quo-

De Baptismo instru&tiō

quoq; carnalēs patrini esse nō debēt. De consecra. dist. 4. ca. Nō licet.
Vnus tantūm siue vir, siue mulier iuxta sacrorum canonū instituta, vel ad summum vnum & vna, baptizatum de baptismō suscipiant, inter quos, et baptizatum ipsum, et illius patrē et matrē, ipsuālis cognatiō cōtrahitur. Paroch⁹ aūt, antequā ad baptismū conferendū accedat, diligenter ab eis, ad quos spectabit, sc̄iscitetur, quē, vel quos elegerint, vt baptizatum de sacro fonte suscipiant, & eum vel costantūm ad illum suscipiendum admittat, et in libro eorum nomina describat, docet que eos quam cognitionē cōtraxerint, ne ignorātiā vlla excusa ri valeant. Quod si alij, prēter designatos, baptizatum tetigerint, cognitionem spiritualem nullo modo contrahunt. Quod si Parochi culpa, vel negligentia secus factum fuerit, nouerit se nō remansurum impunitum. Concil. Triden. Ses. 24. ca. 2. De refor. matri. Et Dist. 4. De Conf. cap. In Catechismo. Et Cap. Non plures. &c.

Quare Decani rurales debeant diligenter curare, vt pastores seruent hanc ultimam instructionem, ex Concilio Tridentino desumptam.

Quoniam imitationē quandam militans nostra Ecclesia habet ecclesiā triumphantis, in qua libro vitē nomina electorum inscribuntur: quare et Diony sius à D. Paulo edoct⁹, docet etiam patrini siue spōsoris, et baptizati nomina olim à Sacerdotibus scripta: Hierarcha (inquit) imperat vt viri (baptizādi ucz.) atque spōsoris nomina per scribantur, ijs scriptis sacras preces perficit. De Eccl. Herarcha cap. 2.

Quoniam patrini ita memores sient sponsionis, quam fecerunt pro baptizatis, nec sinēt ita leuiter ad hēresim, atq; Satane castra deficere, quorum nomine Satanæ illiūsq; pōpis abrenūciarūt, fidē professi sunt, atq; ecclesiā libro inscripti.

Quoniam sanctissima & antiquissima decreta Ecclesiā Catholicz, hanc instructionē obseruandam docent. Ignī⁹ Papā, qui fuit decimus post D. Petrum, Año 150. afferit Romanā esse cōfuetudinē, vt singuli singulos suscipiant. De Conf. dist. 4. ca. In catechis. Itē Leo primus, qui fuit 47. pontifex post D. Petru, circa annum 444. Nō plures (inquit) ad suscipiendum de baptismō infantē accedant, quām vnum, siue vir, siue mulier. In Confirmatione quoque idipsum fiat. De Conf. dist. 4. cap. Non plures. Idem afferit Iuo Carnotēn. Titulo de Baptismo cap. 218. & 219. Hic vixit anno 1090.

Itē Hugo de S. Victore, qui dicit ideo factum esse, ne si paruul⁹ vnum, plures haberet in baptismō susceptores, illa tandem multitudō cōtractionem impediret matrimonij.

Item in Const. Apost. lib. 3. cap. 16. idem decernitur. **Vide Agenda quo-**

De Baptismo instructio.

VII

Quoque Moguntinensem. **xc.** Ordinarium Romanum de Ritu bap.
cap.7. §. 8. **v**nus (inquit) solus compater esse debet, et nō plures. **xc.**

Concil. Trid. quod antiquos canones in vsum necessariò reuocat.

Quoniam multitudine patrinorum introduxit luxus, auaritia, et habend cupiditas, à quib⁹ tamē in baptismo initiādi, dū Satane & pōpis ei⁹ renunciāt, debet esse remotissimi. Hinc fit, vt major ratio habeatur conuiuorū, & munerum, quam sacrę fidei, & diuinę conuersationis.

Quoniam laquei multi iniiciuntur, patrinorum multitudine, hominibus, dum scienter & ignoranter matrimonia cōtrahunt prohibita, in quibus non possunt absque grauissimis peccatis perseuerare, ac mori, & quę sine magnis scandalis, ac fama rerumque damnis, dirimi ne queunt. Hęc ratio est Concilij Tridentini.

Quoniam mysterium S. Trinitatis apertius, expressiusque significatur vno tñ existente patrino, quam dum tres, aut plures offerunt baptizandum. Nam patris personam refert baptizans Sacerdos, vnde & pater spiritualis dicitur: & Filij, is, qui per baptismum regeneratur, vnde & filius adoptiuus Dei, & cohēres Christi fit. Spiritus sancti denique imaginem gerit patrinus, qui initiandum offert in persona Ecclesie, quam Spiritus sanctus gubernat.

Patrinus non requiritur de necessitate in baptismo, sed solum propter instructionem, quę hodie fit ferē a parentibus. Igitur propter antiquos canones Ecclesię, & mysterij expressionē, de qua in sexta ratione dictum est, potius vnuus quam multi debent esse patrini, & contrarius usus, abusus est.

Quia, vt dicit Catechismus Romanus, institutio a multis magistris perturbatur.

Patrinus, pater spiritualis non immerito appellari potest: Vnus autē pater vnuus filij esse solet: vnuus igitur in baptismo patrinus conuenienter magis quam multi.

Patrinus, cūm fidē suscipientis baptismum exprimat, vnuus esse debet, sicut et fides vna est, quam noīe filij spūlis petit, et profitetur, quādiu baptizatus infansest. **V**na est Ecclesia catholica, vnius fidem, desideriumque patrinus exprimit, ergo vnitas patrini magis probanda, cūm Ecclesię vnicę vices gerat patrinus.

Id quod est ab vniuersali Ecclesia definitum, post discussionem doctissimorum hominum ex varijs nationibus, non debet amplius in disputationem reuocari, etiamsi nulla posset ratio redi, quanto minus propter stultam phantasiam auari vulgi, & indoctorum hominum.

Possunt tamen spectatores conuocari, & sponsionis, baptismaq; suscepti testes, quot quisque voluerit esse pr̄sentes.

III

V

VI

VII

VIII

IX

X

XI

XII

A 4

Ordo